

V. K.

ВСІМ, ШО СЛУХАТЬ БУЛИ РАДІ
ДАЙ ЖЕ, БОЖЕ, МНОГА ЛІТ

А ТИМ, ШО НАМ КОЯТЬ ЗРАДИ,
ХАЙ ЗІДЕТЬСЯ КЛИНОМ СВІТ!

Ми живемо. Ми сміємося.
Ми будемо, бо сміх — життя.
Хоч побіліло в нас волосся,
Аж присідаєм — сміємося.

Ми знаємо, що дотеп значить.
Нехай скобоче і — болить!
Щасливий той, хто не партачить,
І хто себе, крім інших, бачить.

Проїшли ми і вогонь і воду.
Ми в підстрибках самі пройшли.
Ми — завжди робимо погоду.
Ми, прошу, Лисячого роду.

Без приятелів світ зчорнів би,
Хоч, правда, може не увесь.
Поклін низенький вам, — хто хтів би!
А ворогам? Їх дряпав пес!

Б а б а й

У дзеркалі літають птиці.
Не ластівки, не горобці.
Веселі птиці-небилиці,
Що пестились в моїй руці.

У дзеркалі — кому на втіху? —
Великі очі плачуть сміхом.

Що ж, птиці, станеться із нами,
Як з дзеркала лишаться рами?

Б а б а й

Творити цінності — це штука,
А розбивати — ні.
Злоба — розбивачів спонука —
Є там і тут, на чужині.

Вони стягнули б у грязюку
Найкраще, — бо воно не їх,
Коли ж візьмуться „втяти штуку“,
То вийде так, що прямо сміх.

І їдь тоді свою зміїну
На здібних у громаді ллють,
Та всі ми знаємо причину:
В комплексах і нездарстві суть.

За „працю“ відкрилися ганьбою
Розбивачі і тут і там,
А не один із них злобою
І заздрістю ... убився сам.

І. ЖАК

Вельмишановний і Дорогий Маестро, Шановні
Дописувачі, Редактори, Адміністратори і т. д., і
т. д.

З великою приємністю спішимо привітати Вас
на порозі 30-ліття існування тут в Америці „Лиса
Микити“. Ми певні, що ціла українська громада
доцінює вартість журналу а більшість людей, як
і ми, вважають його найбільш поважною газетою.
Не будемо розводитися над поясненням слова
„поважною“, бо духовий селенко може й не зро-
зуміє, що „Лиса Микиту“, журнал сатири і гумо-
ру називають поважною газетою, але „пес го дра-
пав“. Ми певні, що кому треба це зрозуміти —
той зрозуміє.

Дорогий Маестро! Ваші карикатури — шеде-
ври, Ваш Гриць Зозуля, Ваш ентузіазм, Ваша від-
даність українській справі, Ваша колосальна скром-
ність є напевно признана цілою українською гро-
мадою. (Не кажучи про Вашу обильну, прекрасну
образотворчу активність.) Український Дітройт
щасливий, що Вас там у себе має, але Ви належи-
те нам усім.

Дай, Боже, багато кріпкого здоров'я, прожи-
ти ще много літ у задоволенні і щасті. Будучи
„патріярхом“ Вашої козацької родини. Ви, дале-
ко від Рідної Землі, створили оцю рідну атмосфе-
ру довкола себе та довкола цілої, по всьому
світі розсіяній Українській Громаді.

З пошаною та любов'ю до Вас, Вашої Родни
та всіх Співробітників.

Тарас Юрій і Дарія Ольга Снігуровичі
з Вінніпегу

Залучуємо чек на 100 дол.

Високоповажаний Пане Редакторе!

Пересилаю передплату і користаю з цієї на-
годи, щоб погратулювати Вам за Вашу корисну
для громадської гігієни працю, за відвагу в пи-
санні гіркої для нас правди і складаю Вам якнай-
кращі побажання на 1980 ий рік, передовсім міц-
ного здоров'я, здорового гумору і легкої руки до
рисунків та карикатур, ну, і завжди нових тем для
Гриця Зозулі!

З щирим привітом і з глибокою до Вас по-
шаною —

В. Попович

Друкуючи оці два листи, дозволяємо собі на
деяку нескромність, в надії, що так як писав нам
Юрій Стефанік по його ювілеї в Едмонтоні, „я
переконався, що кадило мені не шкодить“, так
само і нам не полсує доброї опінії скромних са-
тириків.

Видавати 30 літ журнал на еміграції — це не
так легко. Пробували наші сусіди поляки, росія-
ни та інші етнічні групи, але їм не пішло. По кіль-
кох числах — не витримували і упадали.

30 літ „Лиса Микити“ ми завдячуємо передо-
всім гуртові наших приятелів — читачів. Довкола
журналу згуртувалася свого рода читацька еліта,

яка своїм добрим зрозумінням сатири, піддержала нас у скрутних часах політичної, несприятливої кон'юнктури.

Своє існування наш журнал завдячує теж нашим добрим Співробітникам і Дописувачам. Всі вони співпрацювали безкорисно, або за дуже скромним гонораром, який ледве чи покривав кошти „атраменту“ і поштових оплат.

Як йдеться про ті оплати, то вони найбільш дошкульно вдарили по нашій кишені. Тут у великій мірі рятували нас „пресфонди“.

Не добре склалося, що якраз з нашим скромним ювілеєм занедужав нам наш постійний, не то співробітник, а радше співредактор, автор фейлетонів, підписуваних — Ікер, як теж автор „Сороки“, епіграм, підписуваних „Папай“ і взагалі численних дотепів та коментарів.

Дорогому Ікерові бажаємо доброго подужання, щоб якнайскорше зміг продовжувати так цінну для журналу співпрацю.

По смерті доброго адміністратора бл. п. Альфреда Козака, який уміло „латав діри“ в лисячій касі, головним адміністратором став син інж. Ігор Козак. До помочі адміністрації та експедиції зголосився добровольцем інж. Р. Кордуба, який пильним оком стереже картотек і кореспонденції. Хай росте великий!

Не можемо не згадати добрим словом теж власника друкарні п. Майсюри за дбайливе друкування журналу мало що не від самого початку, як теж о. Биковця, який добре визнається у граматиці і правописі. Покропивши свяченою водою „лінотип“, перемінує паперові думки редакторів на олов'яні колони війська, на погибель ворогам і на хвалу добрим читаючим громадянам.

З Богом зачинаємо наше 30-ліття і просимо наших Читачів надалі допомогти нам, як не скромним „пресфондом“, то хоч ласкавим словом.

ЛИС МИКИНА

Просимо Читачів звернути увагу на нову адресу:

“THE FOX”

P.O. BOX 10148

Detroit, Michigan 48210

ДОРОГИЙ ЛИСЕ!

Наші сусіди роблять щоночі такий вереск, що ані я, ані діти не можуть заснути. Тільки мій чоловік, який останньо дуже приглух, може нормально відпочати.

Читачка

Без слів.

Дорогий Лисе!

У своїй передовиці 6-го грудня „Свобода“ писала:

Не диво, що коли ви сьогодні з'явите ім'я Добрянського в Конгресі ЗСА, в Державному департаменті чи в будь-якій іншій частині американського Уряду, як і в багатьох засобах масової інформації, то це майже те саме, що згадати про Україну. І навпаки, згадайте якому законодавцеві чи іншому високому урядовцеві у Вашингтоні, Україну, то він цілком певно, як не назве, то подумає про Добрянського.

... і власне в цьому лежить суть усіх проблем, які Україна має у Вашингтоні.

З привітом Р. Х.

До мовної дискусії

Одні виступають як прихильники харківського правопису інші — київського але найкраще українізувати мову можна лише шляхом послідовного застосування правопису адигейського. Наприклад:

Пішов я нарубати дрів.
Заслухавсь як співає дрізд.
І втяв півпальця... Ллється крив...
Підношу за Чалленка тіст:
— О мівнику! Бувай здоров!
Ігір Качурівський

Вельмишановні!

Відносно Юрія Лаврівського то було би добре, коли б він заспівав, як колись у Львові:

„Якби я мав чорнокнижника владу,
Я б чуда творив, змінив би світ!“...

Ой-ой, як треба би цей світ змінити!

З пошаною

Л. Цегельська

Дорогий Лисе!

Прочитавши проповідь новонаіменованого митрополита для українців католиків у ЗСА у Місті Братньої Любови Філядельфії, а пізніше прочитавши його різдвяний привіт, я думав, думав і ще раз думав, до якої національності цей митрополит належить...

Розбуглений мирянин

В цьому числі на конверті дописана дата доки ви маєте заплачену передплату

плату

ШАНОВНИЙ ЛИСЕ!

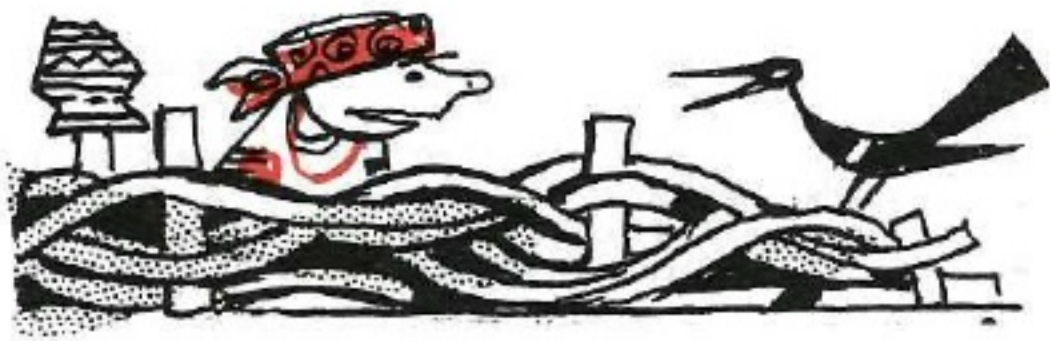
У „Вільнім Слові“ Ч. 48, у статті про Збірник „За честь, за славу, за народ“ написано:

„Не обвинувачую в помилках нікого — Христос сказав: хто без вини, хай кине в мене камнем“.

Христос ніколи такого не сказав. Осторожно з цитатами!

Думав, що чинить покуту, а це були нові гріхи.

● Кажуть, що новий наш Митрополит не помилюся, коли у різдвяний час закликав до співпраці о. Паску, але тому, що, правдоподібно, задумує створити для нас ще один, третій календар.

● Ще кажуть, що за цим третім календарем, паску будемо їсти на Різдво, а на Великдень — кутю з мацою.

● Під впливом подій в Ірані, появилася у нас нова концепція походження українців, а саме від іранської меншости **курдів**, що потверджують популярні у нас прізвиська рогатинських Кудриків, а ще в більшій мірі обох братів Курдидиків.

● На науковій конференції Т-ва Українських Інженерів в Нью-Йорку дипломованого інж. Степана Процюка представлено як дипломатичного інженера.

● На Вишиваних Вечерницях в Сиракузах замість оркестри „Рута“ грали „Диски“ так голосно, що на панях вишивки потріскали.

„Биймо вікна в рідних установах!..“

ПОСТУП

Що людство робить поступ, нема сумніву: платимо вдсятеро більше податків, ніж наші діди.

НАЙКРАЩИЙ СПОСІБ НА СХУДНЕННЯ
Їсти тільки тоді, коли почуєте добру новину.

КЛЯСИКА — це книжка, яку всі хвалять, але ніхто не читає.

УМЕРТИ ЗО СМІХУ чи вмерти сміючись — це велика різниця.

РОЖА гарніша, ніж капуста, але зупа з рожі гірша, ніж капуста.

А ФГАНІСТАН

— Він нас запросив!..

ЩО

ЩО ВОРОЖАТЬ ПЛАНЕТИ

НА 1980-ТИЙ РІК

Як ви родилися під планетою **БАРАН** — то це вказує, що ви надалі будете ототою більшістю, яку водять за ніс. Не дайтеся.

БІК — планета добра для наших СКВУ діячів, але під умовою, що зречетеся мельниківства, на рахунок бандерівства. Нормальні люди — не рахуються.

БЛИЗНЮКИ — горою будуть двійкарі: Як схотять, а як не схотять, то не будуть.

РАК — поглядом на світову політику вернеться до часів короля Цвочки, або приснилася Формоза, злізайте, куме, з воза!

ЛЕВ — планета наших дисидентів. Будуть різні льви, як писав ред. Драган, отож будуть ревіти різними голосами. Одні — як правдиві наші карпатські льви, другі — як львиці, а інші — як воли над порожніми жолобами. Трапиться теж такий, що буде ревіти, як ерусалимський віслюк.

Як ви родилися під **ДІВИЦЕЮ**, то це певно не дівця. Завертайте назад і пробуйте іншу планету.

ВАГА — це планета приязна нашим патріотам з Уака:

Ми підносимо калину,
Раз угору, раз вдолину...

СКОРПІОН — недобра планета для наших страждаючих патріархальників. Бережіться, бо готові зробити вам ще один чикагівський календар.

СТРІЛЕЦЬ — це військова планета. Може хоч цього року відкриє нам стратегічний секрет, що властиво було по „лів до другої години“? Тримайте в глибокій таємниці і не пишуть про те ані Олег Лисяк, ані Крохмалуки.

КОЗОРІГ, або як дехто воліє — **КУЗИКО-РІГ**. Під впливом цієї планети, можливо, що наш естаблішмент перейде незадовго до опозиції, а опозиція до естаблішменту. Перший крок взад вже зроблений, тепер слідує — два наперед.

ВОДНИК, планета журналістів, а радже журналісток, які заволоділи найважливіші позиції в нашій пресі. Як би не було, водиці нашим газетам в цей рік теж не забракне.

РИБИ — це „Маслосоюзи“. Братські, проведінські і союзові, які будуть, як сказав один „про-рок“, витискати з нас масло. Не даймося

Лис Микита

СМОЛОСКИП

КАТЕАРТ

НЕЗАЛЕЖНА

НЕПОРОЗУМІННЯ

— Перестань кликати мене „тетю“. Я є твій вуйко!

МАЛАНЧИН ВЕЧІР

— Не знаєш, з ким Петро був на Маланчинім вечорі?

— Не знаю, але це не важне. Важніше, з ким вийшов.

ДІТИ

— Ти чому не ходиш до школи?

— Бо не вмію читати.

СПРОСТОВАННЯ

— В нашому місті не бракує помешкань, — сказав посадник одного більшого міста в Україні, — то тільки злослива сплітка, яку розсівають ті, що не мають мешкань.

МИСТЦІ

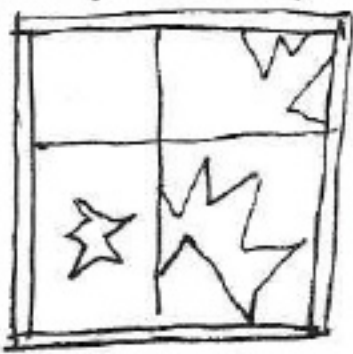
Питалися Гуцалука, як він малює:

— Найперше думаю, а потім обрисовую це лінією.

— Що ви українці робите?
— Хочемо розв'язати зв'язки, які ми понав'язували...

**НЕ СВЯТІ ГОРШКИ
ЛПЛЯТЬ**

По широкому світі відома німецька солідність. Бо щоб стати солідним робітником, ремісником, майстром, німець мусів пройти довший вишкіл, від учня через челядника до степеня майстра того чи іншого фаху. Після довгого вишколу його приймали в цех — братство, а вже цех був гарантія, що їхній член солідний майстер.

Не даром казали, що в Німеччині легше вродитися аристократом, ніж стати майстром.

Та коли американське літунство полеревертало мало не кожну цеглину в Німеччині та відкрило безмежне поле до попису будівельним майстрам, то виявилось, що будівельних майстрів у Німеччині обмаль. Продукція нових майстрів заповільна. З наявними майстрами не відбудувати Німеччину і до наступної третьої війни, чи як там її будуть називати.

Тому американська окупаційна влада в Німеччині, помимо завзятого спротиву, скасувала цеховий устрій і дозволила кожному братися до будь-якого фаху без належної фахової підготовки.

Найширше поле до попису було в будівельному промислі, тому й проявилися в Німеччині численні „будівельні майстри“ як з німців, так і з ненімців, в тому числі й з наших українських ДП. Деякі з них не затрималися в Ні-

меччині, а роз'їхалися по світі.

Така генеза українських „будівельних майстрів“, які будують, руйнують, перебудовують, при тому заробляють, стають заможними. І коли настає нагода до масових заїздів до Риму на різні поважні конференції, лобожні чи просто розвагові, то зрозуміло, що й „будівельних майстрів“ серед учасників не бракує.

Поза офіційною участю в імпрезах, не без того, що „будівельні майстри“ оглядають вічне місто Рим, в якому стільки нагороджено каміння, що є на що поглянути.

Не без того, що один із таких „будівельних майстрів“ кинув своїм фаховим оком і на Колізей. Дивився, дивився та й каже до свого колишнього колеги:

— І нащо було почина-ти, коли не міг докінчити таку велику будову?!

— Бо в Римі тоді не було федеральних кредитівок, — пояснив йому присутній при тому директор однієї з наших американських кредитівок, — не мав де затягнути позичку!

Г. Ячмінь

Заробляємо гроші!

СОВЕТСЬКА АВТООБСЛУГА

ДУМКИ ПО ДОРОЗІ

● Як розуміти, що погребники підвищують ціну, оправдуючись, що життя є щораз дорожче.

● Пан Біг його сотворив, а тепер напевно жалює.

● Тільки зизувати можуть дивитися на світ з двох різних точок зору.

● Казав пан псові, а пес хвостові.

● Дороги напrawdę стрічаються — на роздоріжжях.

● Належимо до багатих народів: на декотрі слова маємо аж два різні наголоси.

АНЕКДОТА

Запиталися Карузо, який знав добре багато мов, якою мовою він найчастіше послуговується. Карузо відповів:

— Коли я говорю з гарною жінкою, говорю по-французьки; справи професійні полагоджую по-англійськи; коли хочу когось настрашити, говорю по-німецьки; коли затнуся при голенні бритвою, клянну моєю рідною мовою.

У КОВБАСНЮКА

— Хочемо поїхати до якоїсь малої країни, де нема диктатури, страйків, демонстрацій, расизму, ані трясення землі.

ДОПОМОГИ
В'ЯЗНЯМ

МОДЕРНЕ СУПРУЖЖЯ

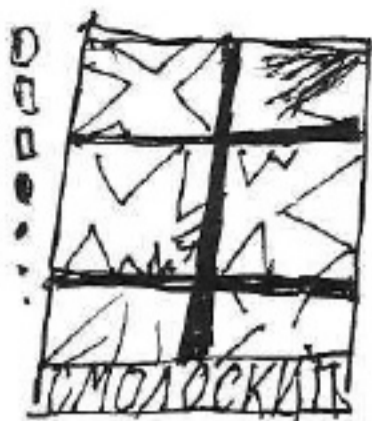
Модерне супружжя уживає не більше, ніж п'ятнадцять слів на добу. Говорять приблизно так:

- Добридень!
- Снідання на столі.
- Дякую.
- Виходжу.
- Я теж.
- Будеш на обіді?
- Пообідаю в місті.
- Па!
- Бай-бай!

- Добрий вечір!
- Дзвонила якась Аня.
- Може Ганка?
- Ааааа...
- Залучи телевізію.
- Як тобі подобалося?
- Не дуже.
- Замкни телевізію!
- Обід у кухні.
- Добраніч!
- Шелестиш газетою.

М. Л.

АНГЕЛИ ЦИ ЧОРТИ

ЧОЛОВІК

— Чоловік є, як пекар.
— Чому пекар?
— А чи пекар не є чоловік?

ТЕТА

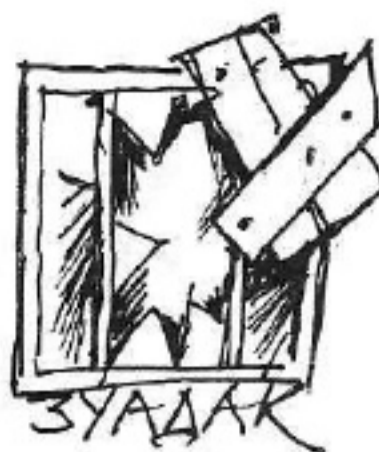
— Тето, пощо ти маюєшся?
— Бо хочу бути гарніша.
— То чому ти не є?

ЧОЛОВІК ДО ЖІНКИ:

— Чи з Новим Роком можеш мені приобіцяти, що в цьому домі тільки я один буду ходити в штаних?

СУСІДИ

— Дотепер я думав, що ви маєте три дочки, але тепер знаю, що ви маєте одну дочку з трьома перуками.

ОБРАЗКИ З НАШОГО ЖИТТЯ

1. У Києві:

Комуністична Партія України, що вже понад 60 років твердить, що бореться за українську справу... відколи старший брат проголосив, що твориться один великий руский народ з одною історією культурою і мовою — то її Генеральний Секретар тов. Щербицький зарядив, що навіть Конгрес УКП має відбуватись в російській мові... Кілька тисяч делегатів, послухні немов барани прийняли це зарядження та стали говорити „на русском языке“.

Перепис населення каже, що у Києві понад 1 мільйон населення подав свою мову як українську, а, на жаль, на вулицях взагалі не чути української мови...

2. У Філадельфії:

Історичного дня 4-го жовтня 1979 Божого року відбулась візитація Української Катедри Папою Павлом Іваном II-им і з тої нагоди багато наших громадян їхали до катедри і один розказує:

„Іхав я автобусом і майже всі говорили по-англійськи, не лише світські, але також священики... Під церквою наші „найменші“ також гарно „щебетали“ по-англійськи, а молодь у пластових та сумівських мундурах — більшістю говорила по-англійськи, а також священики, навіть шамбеляни та мітрата, а щойно коли я приїхав до Церкви та почув промову Святішого Отця до нас по-українськи, то я тричі перехрестився та сказав: „СЛАВА ТОБІ, БОЖЕ, ТО ЩЕ НАША СПРАВА НЕ ПРОПАЛА, КОЛИ СВЯТІШИЙ ОТЕЦЬ ГОВОРІТЬ ПО-УКРАЇНСКИ“.

3. У столиці Нью-Йорку:

Дня 8-го грудня 1979 р. у 111 річницю Т-ва „Просвіта“ та 30-літньої праці Голови Українського Конгресового Комітету, відбувався бенкет для вшанування проф. Лева Добрянського: Голови Українського КК, за українську працю, для українського народу.

Президія Комітету вручила йому мосяжну плякату — в англійській мові!!!

Не знати, де початок, а де кінець нашої трагедії.

Селепко з Вільова

верху аби мати на поготові, то за п'ят минут хтос понакидає ружного зверха, жи тра моцно гримати по столі, поки ножиці обізвут си.

Ще таке: Купили сте десіт бовпенів, аби мати, ек тра буде ци листа до Краю написати, ци чек підписати, то ек прийде до того, тоди тот, екый возмете з-під руки, гакурат, холера, не пише. Відкручуєте, хухаєте, слините, шкробаєте, а воно ані гадає! А де ще тих девет, жи повинні бути у шухляді. Деси позадівають і ек знайдете котрийс, то вже тоди, ек вам не треба.

До того всього є маленькі приватні чортики, бо екстра є великі чортиска, жи призначені — йден на цалу націю. Німаки маюот свого Тайфлі, поляки свого Дзябла, москалі Брежніва, а тигранці свого Хомейні...

Для нас, то инчий чорт товче си і панує у Краю, а инчий призначений екстра до нашої еміграції.

Тому то у нас чес до чесу шос таке си діє, жи таке ено чорт міг би відумати.

Але ви запитаєте си:

— Тото добре, а де є наш Схоронитель, аби нас перед тим охоронив і перемовив?

То річ така, жи видко наша еміграція постаріла си і приглухла. На екес вухо білше недочуває, а на екес вухо менше. Рогатий тото добре знає і так фурт покругит, жи усидит си коло вуха, еким еміграція ліпше дочуває, а Ангелови залишит, аби сідав коло вуха ганц глухого.

Биз тото у нас таке си нині діє несотворенне, жи тра доброго чортяки аби таке вікомбінував.

Хиба не? *Зупини*

Зозуля 7

Біблія пише, жи куждий еден кристенин має свого Ангела Схоронителя.

Ци тот Ангел сидит коло чоловіка на креслі, ци на рамах, тото не знати, але можебне близько котрогос вуха, аби міг нашіптувати кристенинові на добре діло.

Правда, Біблія нич не каже, ци кристенин має тиж свого чорта Искушителя, але йнакше не годноно бути. Ек є Хоронител, то мусит бути Искушител і на тото є богато признак.

Дайминато, впаде вам крумка пліба на підлогу то дивіт си, завше мусит упасти мащеним до підлоги. Бо хто тото, ек не чортик, скаче за хлібом і обертає у повітрі лісним догори.

Або впаде вам шпінка, або кводер, то мусово покотит си, ек навмисне у сам найтемніший кут під лішком. Хто би то, ек не чортиско, изчез би, скікне моминтално за шпінков, і засуне в кут навмисне, аби сте шукали екнайдовше і аби сте при тім у злости заклели паскудным словом. Бо тото нечистому йде на рахунок, бо він тиж мусит екыйс рапорт здавати перед старшим Люципером.

Або возміт і поставте ножиці на столі, на самім

ЕМЕРИТИ

Сиділи два чоловіки у парку на лавці і вели таку розмову.

— Нераз собі міркую, як то добре було б вирватися з тої проклятої шали і піти на емеритуру.

— Я теж не можу дочекатися.

— Кілько вам ще чекати?

Двадцять три.

— Завидую вам, бо мені ще двадцять і шість.

— Не журіться, час минає скоро.

— І я так думаю.

— Я собі вже все як слід уложив. Як піду на емеритуру, то замешкаю у дочки.

— О, то ви маєте дочку?

— Ще ні, але сподіваюся мати. Але як у дочки буде мені зле, бо знаєте, які нині діти, тоді вернуся до жінки.

— То ви жонатий?

— Ще ні, але як траплю на мій тип, то оженися. А по п'ятьох роках розведуся.

— Вже знаєте наперед?

— Знаю себе добре, що я заздрісний і скорше чи пізніше зраджу мою жінку, і тоді розведуся.

— Як ви собі те все добре передумали! Але перед вами ще багато часу.

— То правда. Все таки я журюся, що як уже буду на емеритурі, буду зданий на ласку дітей, а з тим буває різно. Бачите там на розі старця?

— Бачу.

— Бідачійсько живе у страшних обставинах. Має дочку велику егоїстку, яка про нього зовсім не дбає.

— Як ви знаєте?

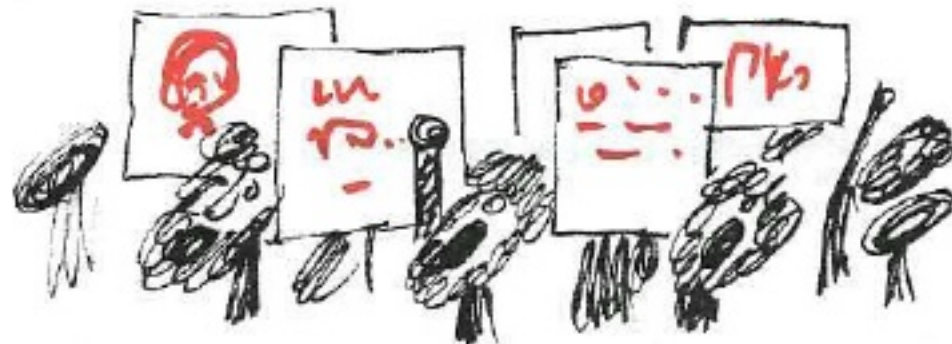
— Бо це мій батько.

МАМАЙ

У ЛЬВОВІ

— Нарешті скінчилися у нас черги!..

ДЕМОНСТРАШІ

— МИ, американські студенти, демонструємо, щоби піддержати німецьких студентів, які бунтуються, щоби піддержати шведських, які демонструють, щоби піддержати англійських, які бунтуються, щоби поперти нас.

„ВЖЕ КАЧКИ ЛЕТЯТЬ...“

„ГОВОРІТЬ РАДІО ДІТРОЙТІ...“

Пан Заклинський вже готовий До бальового сезону. Лиш зайдіть до "Діядему", Чуда знайдете у ньому.

Перед карнавалом, чи по карнавалі, а головне — перед Вечерницями „Червоної Калини“ радимо Вам відвідати з Вашою дебютанткою що, знану в Метрополії між своїми й чужинцями, українську галантерейну крамницю та першорядну майстерню елегантних жіночих та чоловічих одягів **МАРІ І ВОЛОДИМИРА ЗАКЛИНСЬКИХ** „DIADEM“, 142 Second Ave., N. Y. City

ПРЕСФОНД

\$100.00 Д-р Т. Ю. Снігурович у 30-ліття „Лиса Микити“

12.00 М. Юрченко, І. Лісікевич.

10.00 В. Анастас, В. Дучинський, А. Кобаса.

8.00 Н. Семянів.

7.00 Н. Бодикевич, П. Витвицька, д-р А. Жуковський, М. Захарків, д-р М. О. Конюх, М. Мірза.

5.00 Іванна Голинська, Р. Бобяк, о. крил. О. Волянський, В. Ворох, М. Єлиів, М. Лапка, В. Майкович, Л. Молодожанин, Л. Харченко, Б. Чайка.

4.00 М. Береза, М. Дмитрів, В. Кметик, Д. М. Костів, М. Шафранюк, С. Шнурівська.

3.00 М. Бохно, д-р П. Глібович, М. Горохов'янка.

2.00 А. Аврам, П. Баб'як, Я. Біланюк, В. С. Вінич, О. Войтович, С. Григорчук, В. Гриньків, о. Гембатюк, А. Демус, В. Дуб, д-р М. Дорошенко, І. Зварун, Е. Керницька, С. Кичоровська, М. Кміт, К. Кривуцька, І. Колей, М. Котис, Ю. Лопатинський, К. Мацілінський, О. Мочула, д-р З. Ніжанковський, М. Петик, М. Понятишин, д-р В. Попович, Р. Почтар, д-р С. Пфлянчер, С. Рожок, І. Савка, О. Савчинський, Т. Сеньковський, А. Стефан, І. Тростянецький, Р. Тимчук, О. Фольтин, М. Хархаліс, А. Е. Цегельський, В. Чижик, Б. І. Шулякевич, В. Яворський, М. Якимишин.

Замість квітів на могилу сл. п. Івана Поповича зложили: інж. Іван Харамбура \$10.00, mgr. Теофіль Бак-Бойчук \$5.00, Андрій Доників-Шекерик \$5.00.

„THE FOX“

P.O. BOX 10148

Detroit, Michigan 48210
Річна передплата 8.00 дол.
Editor Edward Kozak